

Sygn. akt II AKa 95/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Anna Zdziarska (spr.)

Sędziowie: SA – Marzanna A. Piekarska - Drązek

SA – Ewa Jethon

Protokolant: - Agnieszka Kaczmarek

przy udziale prokuratora Jacka Pergałowskiego

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2022 r.

sprawy A. T. (1), syna W. i T. z domu K., urodzonego dnia (...) w B. (Białoruś)

oskarżonego o czyn z art. 252 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 08 listopada 2021 r.

sygn. akt V K 71/21

- 1. utrzymuje w mocy wyrok w zaskarżonej części wobec A. T. (1);*
- 2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. K. – Kancelaria Adwokacka w W. 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT z tytułu wynagrodzenia za obronę pełnioną z urzędu w postępowaniu odwoławczym;*
- 3. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.*

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 95/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa -Praga w Warszawie z dnia 8 listopada 2021r., sygn. akt V K 71/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia wyrażający się w ustaleniu, iż oskarżony był inicjatorem przestępstwa i osiągnął korzyść majątkową z tego czynu.	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana i wymierzenie kary 2 lat pozbawienia wolności
---	-----------	---	--

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	Zarzut błędnych ustaleń faktycznych i rażąco niewspółmiernej kary – niezasadny.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Obrońca kwestionując wymiar kary jednocześnie zakwestionował ustalenia Sądu I instancji w zakresie roli A. T. (2) w zdarzeniu.</p> <p>Uwiarygodnienie zarzutu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów wymaga w oparciu o fakty i ich pogłębioną logiczną analizę, że rzeczywiście sąd pominął dowody istotne dla rozstrzygnięcia o sprawstwie i winie, że włączył do podstawy ustaleń dowody nieujawnione, że uchybił regułom prawidłowego, logicznego</p>		

rozumowania, lub że uchybił regułom wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego.

Treść wniesionej apelacji nie wskazuje natomiast żadnych naruszonych reguł oceny dowodów, a jedynie wyraża przekonanie jej autora, że Sąd winien oprzeć ustalenia faktyczne na wyjaśnieniach oskarżonego, a nie zeznaniach M. S. (1).

Sąd odwoławczy podziela ocenę dokonaną przez Sąd Okręgowy, że zasługują na miano wiarygodnych zeznania M. S. (1), gdyż to dzięki niemu podjęto umorzone postępowanie z powodu niewykrycia sprawców. Jego relacje znalazły częściowe potwierdzenie w wyjaśnieniach współsprawców, co doprowadziło ich do skazania. Był konsekwentny, składał wyjaśnienia na temat wszystkich znanych mu przestępstw, uczestniczył w wizjach lokalnych. O ile z uwagi na okoliczności wzięcia zakładnika w osobie T. T. Tran nie potrafił on opisać wyglądu zewnętrznego sprawców, to jednak uwiarygodnił M. S. (1) rozpoznając w osobie oskarżonego pracownika innej osoby prowadzącej handel na stadionie.

Treść zeznań M. S. stanowiła wystarczający dowód do poczynienia ustalenia, że informacja o pokrzywdzonym pochodziła od A. T.. Oskarżony wraz z bratem przy użyciu przemocy polegającej na uderzeniu w twarz i głowę T. T. Tran umieścili go w pojeździe, gdzie nadal go bili. Po umieszczeniu w piwnicy posesji G. J. nagrywali go na dyktafon, żeby w wiadomości skierowanej do matki opisywał warunki przetrzymywania i konieczność złożenia okupu.

Ponadto oskarżony osobiście także uczestniczył w odbieraniu okupu. Te wszystkie okoliczności, wbrew twierdzeniu obrońcy przekonują, że trafnie Sąd I instancji uznał oskarżonego za inicjatora przestępstwa, który osiągnął z popełnionego przestępstwa korzyść majątkową. Znacząca rola oskarżonego w przestępstwie popełnionym we współdziałaniu z innymi sprawcami zasługiwała na odpowiednio surową reakcję karną.

Jak wynika z treści pisemnych motywów wyroku Sąd Okręgowy wymierzając karę pozbawienia wolności miał na uwadze wszystkie dyrektywy sądowego wymiaru kary wyszczególnione w art. 53 k.k. Brał pod uwagę stopień zawinienia, społecznej szkodliwości czynu. Nie pominął także okoliczności łagodzących, takich jak wyrażony żal i skrucha, dotychczasowa niekaralność. Kara ta choć wymiarze bezwzględny jest karą sprawiedliwą i nie przekracza swą dolegliwością stopnia winy. Zauważyć też należy, że wyrażona skrucha była bardziej deklaratywna, bowiem oskarżony umniejszał swoją rolę. Na wymiar kary nie mógł mieć wpływu podnoszony w apelacji fakt, że do zdarzenia doszło 17 lat temu, skoro oskarżony ukrywając się uniemożliwiał rozpoznanie jego sprawy. Także wewnętrzna sprawiedliwość wyroku wymagała utrzymania w mocy zaskarżonego wyroku w zakresie wymiaru kary. Brat oskarżonego A. T. (4) za swój czyn już w dniu 27.11. 2017r. został skazany na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (k. 979). Skazani zostali także G. J., M. J. na kary 4 i 6 lat pozbawienia wolności w dniu 26.05.2010r. Skazany został również M. S. (1). Obowiązkiem częściowego

naprawienia szkody zostali obciążeni wszyscy współsprawcy. Nie ulega wątpliwości, że pokrzywdzony w czasie zdarzenia doznał szkody o charakterze niematerialnym – krzywdy związanej z bólem i lękiem o własne życie, a jego matka realnej szkody mierzonej w pieniądzach wypłaconych jako okup. W czasie popełnienia czynu obowiązek naprawienia szkody stanowił środek karny, który spełniał zarówno funkcję represyjną, jak i kompensacyjną. Ponieważ oskarżony osiągnął korzyść majątkową z popełnionego przestępstwa, zasadne było również orzeczenie grzywny.

Zarzut rażącej niewspółmierności kary o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k. zasadnie można podnosić wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd pierwszej instancji, a karą jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo S.N. (por. III KR 254/73, OSNPG 1974, nr 3-4, poz. 51, komentarz do kodeksu postępowania karnego pod redakcją Jana Grajewskiego, wydanie pierwsze – str. 69). Nie chodzi przy tym o każdą ewentualną różnicę co do jej wymiaru, ale o "różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - »rażąco« niewspółmierną, to jest niewspółmierną w

stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować" (w. SN z 2 lutego 1995 r., II KRN 198/94, OSNPP 6/1995, poz. 18).

Jedynie w kategorii oczekiwań skarżącego można byłoby rozważać niewspółmierność kary, bowiem oskarżony chciał dobrowolnie poddać się karze i wniósł o wymierzenie 2 lat pozbawienia wolności. Wnioskowi temu jednak sprzeciwił prokurator i pokrzywdzony. Skarżący w apelacji nie wskazał żadnych argumentów przemawiających za tym by oskarżonego potraktować znacząco bardziej korzystnie niż pozostałych współsprawców przestępstwa.

Wniosek

Wniosek o obniżenie kary pozbawienia wolności do 2 lat – niezasadny.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Wymierzeniu tak niskiej kary sprzeciwiało się poczucie sprawiedliwości społecznej, nadto nie osiągnęłyby swego celu w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrokiem z dnia 11 maja 2022 r. Sad Apelacyjny w Warszawie utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 8 listopada 2021r., w sprawie V K 71/21 w zaskarżonej części wobec A. T. (1) tj. w zakresie kary pozbawienia wolności, grzywny i środka kompensacyjnego.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Apelacja nie zawierała argumentacji przemawiającej za tym, że kara swą dolegliwością przekracza stopień winy, że jest zbyt surowa w nieakceptowalnym stopniu, co powodowałoby konieczność wydania orzeczenia o charakterze reformatoryjnym.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	<p>Na podst. art. 624 § 1 k.p.k. Sad odwoławczy zwolnił oskarżonego od kosztów postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa, z uwagi na fakt, że będzie on odbywał długoterminową karę pozbawienia wolności.</p> <p>O wynagrodzeniu za obronę pełnioną z urzędu orzeczono na podst. § 4 ust. 3, § 17 ust. 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia</p>

3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

7. PODPIS

Anna Zdziarska Marzanna A. Piekarska – Drażek Ewa Jethon

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia 8 listopada 2021r., w sprawie V K 71/21 w zakresie kary.		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	uchylenie	#	zmiana